

Αφιέρωμα στην Ελληνική επανάσταση

Ταμπακάκη Μαρία
μαθήτρια της Γ' τάξης
έτος: 2020-2021

Ο Ξεσηκωμός του Γένους 1821

Αίτια ξεσηκωμού

Τα αίτια που επήλθαν με την κοινωνική βελτίωση:

- Μυστικές εταιρίες – Φιλική εταιρία
- Η δύσκολη θέση των Τούρκων (η αυτοκρατορία σε παρακμή)
- Οι προδομένες σκευωρίες των φιλικών
- Η πρόοδος της εκπαίδευσης και της ηθικής βελτίωσης των Ελλήνων
- Οι Τούρκοι καταπιέζονταν πλέον εθνικά περισσότερο από την Οθωμανική κυβέρνηση παρά από τους Έλληνες
- Η βελτίωση που επήλθε μετά τη Συνθήκη του Κιουτσούκ Καϊναρτζή το 1774
- Έλληνες που ζούσαν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία υπό ξένη προστασία

Σημαντικότερα Γεγονότα

24 Φεβρουαρίου 1821 :Ο Αλέξανδρος Υψηλάντης εκδίδει την επαναστατική προκήρυξη με τίτλο «Μάχου υπέρ Πίστεως και Πατρίδος» με την οποία κηρύσσεται η επανάσταση στις παραδουνάβιες ηγεμονίες.

23 Μαρτίου 1821 Η Καλαμάτα απελευθερώθηκε από τον Κολοκοτρώνη.

25 Μαρτίου 1821 :Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ορκίζει τους αγωνιστές της Πάτρας.

29 Μαρτίου: Ο Αθανάσιος Διάκος υψώνει τη σημαία της Επανάστασης στη Λιβαδειά.

10 Απριλίου: Απαγχονισμός του πατριάρχη Γρηγορίου Ε΄ στην Κωνσταντινούπολη, του πρώην οικουμενικού πατριάρχη και πολλών προκρίτων.

30 Μαρτίου: Καταστροφή της Χίου από τα τουρκικά στρατεύματα υπό τον καπουδάν πασά Νουαΐχ Ζααδέ (Καρα-Αλής).

31 Δεκεμβρίου: Λύεται η πρώτη πολιορκία του Μεσολογγίου.

30 Μαρτίου: Αρχίζουν οι εργασίες της Β΄ Εθνικής Συνέλευσης των Ελλήνων στο Άστρος της Κυνουρίας.

9 Αυγούστου: Μάχη στο Κεφαλόβρυσο. Θάνατος του Μάρκου Μπότσαρη.

8 Ιουνίου: Καταστροφή της Κάσου από τους Τουρκοαιγυπτίους του Χουσεΐν.

21 Ιουνίου: Καταστροφή των Ψαρών από τους Τουρκοαιγυπτίους.

15 Απριλίου: Αρχίζει η δεύτερη πολιορκία του Μεσολογγίου από τον Κιουταχή.

5 Ιουνίου: Ο Οδυσσέας Ανδρούτσος δολοφονείται στην Ακρόπολη των Αθηνών, όπου είχε φυλακιστεί.

11 Απριλίου: Η Έξοδος του Μεσολογγίου .Το Μεσολόγγι καταλαμβάνεται από τους Τουρκοαιγυπτίους.

23 Απριλίου: Θανάσιμος τραυματισμός του Καραϊσκάκη στη μάχη του Φαλήρου.

6 Ιανουαρίου: Ο Ιωάννης Καποδίστριας φτάνει στο Ναύπλιο.

3 Φεβρουαρίου: Σύμφωνα με το Πρωτόκολλο του Λονδίνου που υπογράφεται από τις Μεγάλες Δυνάμεις, δημιουργείται ανεξάρτητο ελληνικό κράτος .

Σημαντικότερες μάχες

Η πολιορκία και η άλωση της Τριπολιτσάς

Η Τριπολιτσά αποτελούσε, κατά την έναρξη της επανάστασης το σημαντικότερο στρατιωτικό κέντρο της Πελοποννήσου και γενικότερα της νότιας Ελλάδας ενώ ήταν και έδρα του Πασά του Μοριά. Ο Γέρος του Μοριά (Θεόδωρος Κολοκοτρώνης) παρά τις διαφορετικές απόψεις των άλλων στρατιωτικών αρχηγών πρότεινε να μην διασπαστούν οι ελληνικές δυνάμεις σε πολλά σημεία αλλά να επικεντρωθούν στην πολιορκία της Τριπολιτσάς. Εξάλλου ο τουρκικός στρατός θα μπορούσε με ορμητήριο την Τρίπολη να διαλύσει τις πολιορκίες άλλων κάστρων και να καταπνίξει τον αγώνα.

Αρχή πολιορκίας : αρχές Ιουνίου

Τελική άλωση : 23 Σεπτεμβρίου 1821

Πρωταγωνιστές: Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, οπλαρχηγός Δουινιάς

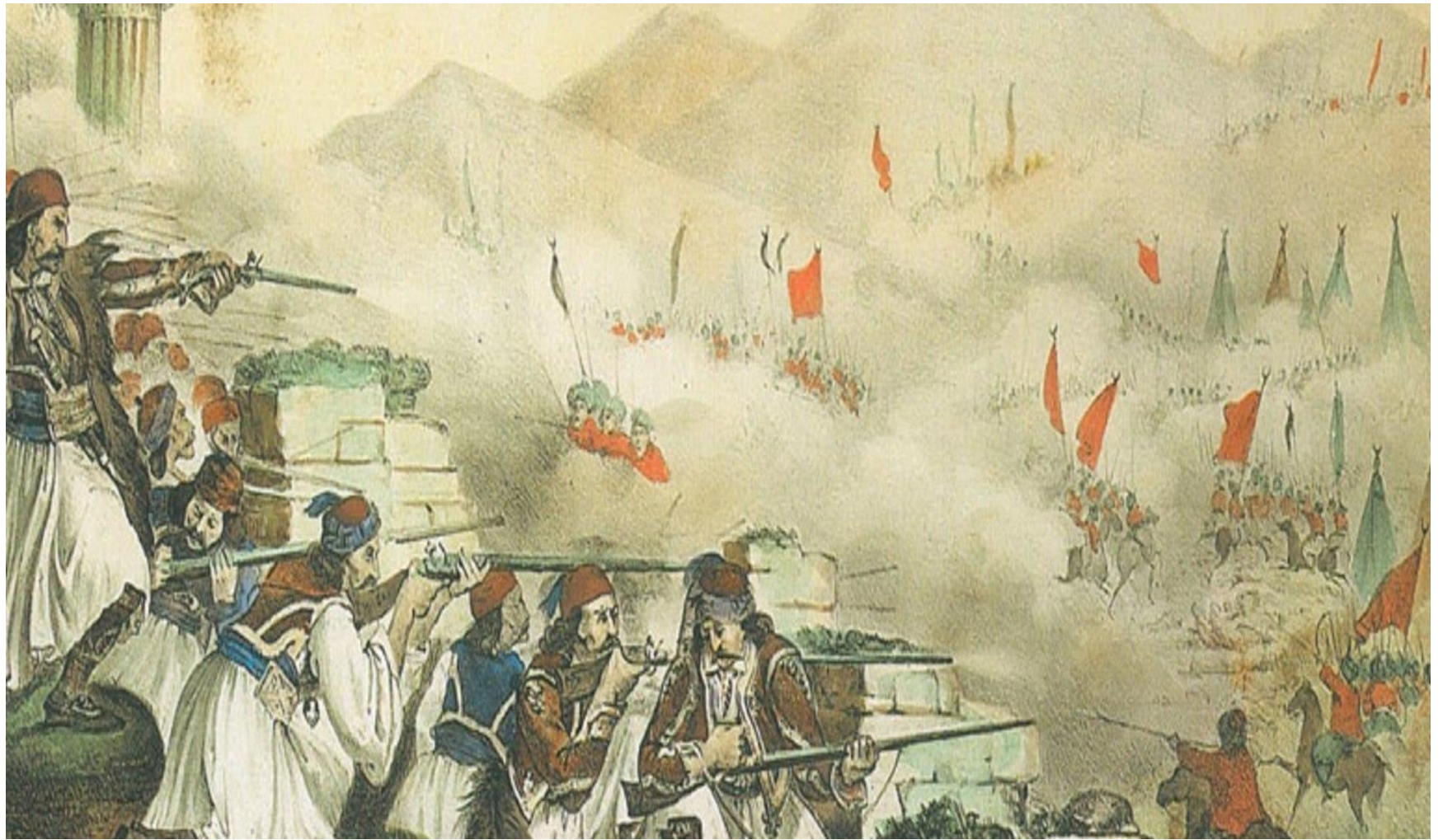
Η μάχη στην Αλαμάννα

- Όταν ο Χουρσίτ που βρίσκονταν στα Γιάννενα, πληροφορήθηκε την εξέλιξη της επανάστασης στην Πελοπόννησο έστειλε εναντίον των επαναστατών δύναμη 8.000 πεζών και 800 ιππέων με διοικητές τον Κιοσέ Μεχμέτ και τον Αλβανό Ομέρ Βρυώνη. Σκοπός η καταστολή της επανάστασης στη Στερεά Ελλάδα και στην Πελοπόννησο.
- Οι οπλαρχηγοί της Ρούμελης διέπραξαν ένα σημαντικό λάθος τακτικής . Διέσπασαν τις δυνάμεις τους και τις διασκόρπισαν σε μεγάλη έκταση με αποτέλεσμα να αποδυναμωθεί η ελληνική παράταξη. Ο Πανουργιάς και ο Αθανάσιος Διάκος είναι οι δυο περισσότερο γνωστοί αγωνιστές υπό τις διαταγές των οποίων τέθηκε το σύνολο των ελληνικών δυνάμεων.
- Ο Διάκος οχυρώθηκε στη γέφυρα της Αλαμάννας που οδηγεί στην Άμφισσα . Είχε μαζί του 500 παλληκάρια. Οι Τούρκοι αφού διέλυσαν τη δύναμη του Πανουργιά και εξουδετέρωσαν τον Δυοβουνιώτη στράφηκαν εναντίον του. Η μάχη που ήταν ιδιαίτερα σκληρή κράτησε δυο μέρες 23-24 Απριλίου 1821. Ο Διάκος τη δεύτερη μέρα τραυματίστηκε σοβαρά στο δεξιό ώμο. Οι Τούρκοι κατόρθωσαν να τον πιάσουν ζωντανό. Έπειτα από πολλά βασανιστήρια ο ηρωικός οπλαρχηγός ανασκολοπίστηκε. Ήταν 35 χρόνων, οι απώλειες για τους Τούρκους δεν ήταν σημαντικές, για τους Έλληνες όμως ήταν βαριές. Παρόλα αυτά η θυσία του Διάκου και των ανδρών του δεν πήγε χαμένη . Η αντίσταση καθυστέρησε τους Τούρκους και έδωσε την ευκαιρία στους υπόλοιπους Έλληνες να προετοιμάσουν καλύτερα την άμυνα τους.
- **Χρονολογία** : 23-24 Απριλίου 1821
- **Πρωταγωνιστές**: Διάκος, Πανουργιάς, Δυοβουνιώτης

Το Χάνι της Γραβιάς

- Μετά την νίκη του στην Αλαμάννα ο Ομέρ Βρυώνης κατευθύνθηκε προς την Άμφισσα για να περάσει από εκεί στην Πελοπόννησο. Εκείνη την κρίσιμη στιγμή έφτασε στην περιοχή ο Οδυσσέας Ανδρούτσος αρματολός της Λιβαδειάς και γνωστός του Ομέρ Βρυώνη από την εποχή που ήταν στην υπηρεσία του Αλή Πασά των Ιωαννίνων.
- Με τα 1.500 παλικάρια του στρατοπέδευσε στο Χάνι της Γραβιάς στην είσοδο μιας στενής διάβασης του δρόμου που οδηγεί προς την Άμφισσα. Οι προσπάθειες του Βρυώνη να τον δελεάσει προσφέροντας του αξιώματα έπεσαν στο κενό.
- Στο μεταξύ ο Δυωβουνιώτης και ο Πανουργιάς έσπευσαν να τον βοηθήσουν. Στις 8 Μαΐου 1821 ο Ανδρούτσος και τα παλικάρια του κλείστηκαν μέσα στο Χάνι, ενώ οι άλλοι δυο οπλαρχηγοί έπιασαν θέσεις δεξιά και αριστερά.
- Οι Τουρκαλβανοί αφού διασκόρπισαν αυτούς που βρίσκονταν έξω από το Χάνι επιτέθηκαν εναντίων των έγκλειστων δυνάμεων.
- Οι επιθέσεις του Ομέρ Βρυώνη αποκρούστηκαν από τους αμυνόμενους με βαριές απώλειες για τους επιτιθέμενους. Τότε ο Ομέρ Βρυώνης διέταξε να του φέρουν κανόνια από την Λαμία.
- Το βράδυ εκείνης της μέρας ο Ανδρούτσος και τα παλικάρια του επεχείρησαν έξοδο και κατάφεραν να διαφύγουν αφού πρώτα προξένησαν μεγάλες απώλειες στον εχθρό. Η νίκη στη Γραβιά αναπτέρωσε το ηθικό των Ελλήνων μετά την καταστροφή στην Αλαμάννα και καθυστέρησε αρκετά τους Τούρκους εξαναγκάζοντας τους να αλλάξουν τα σχέδια τους για την καταστολή της επανάστασης στην Πελοπόννησο.
- **Χρονολογία:** 8 Μαΐου 1821
- **Πρωταγωνιστές :** Ανδρούτσος, Πανουργιάς, Δυωβουνιώτης

Η καταστροφή του Δράμαλη στα Δερβενάκια

Ο Δράμαλης, με περισσότερους από 10.000 άνδρες, αποφάσισε να επιστρέψει στα τέλη Ιουλίου του 1822 στην Κόρινθο, αφού ο ανεφοδιασμός της στρατιάς του ήταν πλέον αδύνατος στην πεδιάδα του Άργους. Διέδιδε όμως ότι σκόπευε να ανακαταλάβει την Τριπολιτσά. Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης δεν πίστεψε στις διαδόσεις και ήταν βέβαιος ότι ο Τούρκος στρατιωτικός θα επέλεγε το δρόμο που περνούσε από τα στενά των Δερβεναικίων με κατεύθυνση την Κόρινθο. Οι προβλέψεις του σύντομα επαληθεύτηκαν. Στις 26 Ιουλίου η εμπροσθοφυλακή της εχθρικής στρατιάς φάνηκε να μπαίνει στα στενά. Οι Έλληνες έμειναν ακίνητοι στα ταμπούρια τους. Έπρεπε να μπουν όσο το δυνατόν περισσότεροι Τούρκοι. Ξαφνικά, ακούστηκε η βροντερή φωνή του Κολοκοτρώνη: «Επάνω τους, Έλληνες». Την ίδια στιγμή μια κόλαση φωτιάς ξεχύθηκε μέσα στο στενό δερβένι και στο διάβα της κατέκαιε τα πάντα. Οι Τούρκοι, σαστισμένοι, στράφηκαν προς τον Άγιο Σώστη για να σωθούν. Πολλοί κατάφεραν να ξεφύγουν. Τότε Νικήτας Σταματελόπουλος (Νικηταράς) . Η σφαγή συνεχίστηκε τις δύο επόμενες μέρες σε άλλες τοποθεσίες της περιοχής. Τεράστια ποσότητα λαφύρων ιδιαίτερα πολεμοφοδίων έπεσαν στα χέρια των επαναστατών.

χρονολογία: 26 Ιουλίου 1821

Πρωταγωνιστές: Κολοκοτρώνης, Νικηταράς

Η μάχη στο Μανιάκι

Στο Μανιάκι της Μεσσηνίας το 1825 ο Παπαφλέσσας και τα παλικάρια του αφού κατασκεύασαν στην κορυφή του λόφου μάντρα, στο εσωτερικό της έφτιαξαν τα ταμπούρια τους. Ο Παπαφλέσσας γνώριζε καλά ότι η μάχη δεν είχε πολλές ελπίδες να «σωθεί». Ο Ιμπραήμ πλαγιοκόπησε με το στρατό του και από δεξιά και από αριστερά το ταμπούρι του Παπαφλέσσα. Ο Παπαφλέσσας και όλα τα παλικάρια του σκοτώθηκαν αφού πρώτα σφαγίασαν τους διπλάσιους εχθρούς. Ο Ιμπραήμ ζήτησε από τον παραγιό του να βρει το πτώμα του Παπαφλέσσα. Το πτώμα εντοπίστηκε ακέφαλο. Ο Πασάς αφού ζήτησε να τον στήσουν όρθιο πλησίασε και τον φίλησε εις ένδειξη αναγνώρισης της ανδρείας του.

Χρονολογία: 20 Μαΐου 1825

Πρωταγωνιστές: Παπαφλέσσας

Η πολιορκία της Ακρόπολης των Αθηνών

- Ο Κιουταχής τον Αύγουστο του 1826 έφτασε στην Αθήνα και ξεκίνησε την πολιορκία της Ακρόπολης. Η κατάληψη της Ακρόπολης ήταν καίριας σημασίας για τους Τούρκους αφού θα σήμαινε τον πλήρη έλεγχο της Ρούμελης από τους κατακτητές. Στη διάρκεια της δεκάμηνης πολιορκίας οι τακτικές που ακολούθησαν και οι δύο πλευρές παρουσίαζαν μεγάλες ομοιότητες με αυτές της πολιορκίας του Μεσολογγίου. Οι «ταμπουρωμένοι» Έλληνες επιχειρούσαν συχνά εξόδους χωρίς όμως ιδιαίτερα αποτελέσματα. Πολλοί επαναστάτες διακρίθηκαν στην κατασκευή υπόγειων σηράγγων κάτω από τις θέσεις των εχθρών. Η νικηφόρα έκβαση των τελευταίων μαχών του Καραϊσκάκη είχε εμπνεύσει εμπιστοσύνη δημιουργώντας ελπίδες για την απελευθέρωση της ακρόπολης. Ωστόσο η ανάθεση αυτής της επιχείρησης σε φιλέλληνες αξιωματικούς οι οποίοι επέμειναν στην αλλαγή τακτικής κάνοντας κατά μέτωπο επίθεση σε συνδυασμό με το θάνατο του Καραϊσκάκη οδήγησαν στην οριστική κατάρευση και στην παράδοση της φρουράς της Ακρόπολης.
- **Αρχή πολιορκίας**: 3 Αυγούστου 1826
- **Λήξη πολιορκίας**: 25 Μαΐου 1827
- **Πρωταγωνιστές**: Καραϊσκάκης, Μακρυγιάννης

Σημαντικότερες Ναυμαχίες

Η ανατίναξη της Τουρκικής ναυαρχίδας στη Χίο

- Τον Απριλίου 1822 τα στίφη των βαρβάρων επιδρομέων υπό την καθοδήγηση του καπουδάν Πασά του Οθωμανικού στόλου Καρά Αλή του Ευτυχούς κατέκαψαν απ' άκρου εις άκρον το νησί της Χίου. Οι κάτοικοι του είτε σφαγιάστηκαν είτε μεταφέρθηκαν στα σκλαβοπάζαρα της βόρειας Αφρικής. Ο Ψαριανός Κωνσταντίνος Κανάρης και ο Υδραίος Ανδρέας Πιπίνος αποφάσισαν να χτυπήσουν με δύο πυρπολικά τον Τουρκικό στόλο που ναυλοχούσε στο λιμάνι της Χίου. Ήταν η ώρα της εκδίκησης. Η νύκτα 6^{ης} προς 7^η Ιουνίου ήταν αφέγγαρη και οι δύο ατρόμητοι ναυτικοί μαζί με τους συντρόφους τους πλησίασαν χωρίς να γίνουν αντιληπτοί. Ο Πιπίνος την υποναυαρχίδα και ο Κανάρης την ναυαρχίδα. Τα δύο πλοία ήταν κατάφωτα και τα πληρώματα διασκέδαζαν καθώς την επομένη άρχιζε το Μπαϊράμι. Ο Πιπίνος έριξε την αρπαγή και το πυρπολικό του γαντζώθηκε στην ναυαρχίδα. Άναψε τότε το φτιλί και έφυγε. Η φωτιά άρχισε όμως να φουντώνει και το πλήρωμα του δικρότου κατάφερε να απομακρύνει το πυρπολικό. Ο Κανάρης όμως ήταν πολύ πιο επίμονος. Έμεινε στο πυρπολικό μέχρι που σιγουρεύτηκε ότι η φωτιά μεταδόθηκε στην Τουρκική ναυαρχίδα. Μόνο τότε πήδηξε στην βάρκα διαφυγής. Η ναυαρχίδα τυλίχθηκε στις φλόγες και σε λιγότερο από 3/4 της ώρας παρά τις απεγνωσμένες προσπάθειες του πληρώματος να σβήσουν τη φωτιά ανατινάχθηκε συμπαρασύροντας στον υγρό τάφο της 2.000 ναύτες και αξιωματικούς. Μια ώρα αργότερα ο Καρά Αλή άφηνε την τελευταία του πνοή στην ακτή του νησιού που λίγες μέρες πριν είχε καταστρέψει.
- **Χρονολογία** : 6 Ιουνίου 1822
- **Πρωταγωνιστές** : Κανάρης , Πιπίνος

Η ναυμαχία του Γέροντα

- Το 1824 υπήρξε ίσως το σημαντικότερο έτος για την επανάσταση. Οι εμφύλιοι πόλεμοι και η διαφαινομένη συνεργασία ανάμεσα στον Μοχάμετ Άλι της Αιγύπτου και το σουλτάνο είχαν δημιουργήσει ένα κλίμα ηττοπάθειας και απογοήτευσης στις τάξεις των αγωνιστών. Η επέμβαση των Αιγυπτίων είχε ως αποτέλεσμα την καταστολή της επανάστασης στην Κρήτη, την καταστροφή της Κάσου 30 Μαΐου 1824 και λίγο αργότερα, την καταστροφή των Ψαρών 21 Ιουνίου 1824. Κατόπιν, οι προσπάθειες τους στραφήκαν εναντίον της Σάμου. Ο ελληνικός στόλος με συνεχείς επιθέσεις μικρής κλίμακας είχε καταφύγει στην Κω αναμένοντας ενισχύσεις. Τότε ενωμένος ο ελληνικός στόλος με επικεφαλής τον Ανδρέα Μιαούλη κατέπλευσε στο στενό ανάμεσα στην Κω και την Αλικαρνασσό. Στις 29 Αυγούστου του 1824 στον κόλπο του Γέροντα, η αντιπαράθεση των δυο στόλων εξελίχτηκε σε μια ιδιαίτερα σκληρή ναυμαχία. Η αποφασιστικότητα του ναύαρχου Μιαούλη και σύμπραξη των μεγάλων πυρπολητών Παπανικολή, Σαχτούρη, Πιπίνου και Ματρόζου οδήγησαν σε μια μεγάλη νίκη.
- **Χρονολογία**: 29 Αυγούστου 1824
- **Πρωταγωνιστές** : Μιαούλης, Σαχτούρης, Πιπίνος, Παπανικολής

Η ναυμαχία του Ναβαρίνου

- Από το 1826 το ελληνικό ζήτημα προωθήθηκε διπλωματικά και έπειτα από αλληπάλληλες διασκέψεις υπογράφηκαν τα δυο πρωτόκολλα της ελευθερίας. Το πρωτόκολλο του 1827 εκτός από την ίδρυση αυτόνομου ελληνικού κράτους προέβλεπε την ειρηνική επίλυση του ελληνικού ζητήματος, την άμεση διακοπή των στρατιωτικών επιχειρήσεων αλλά και μέτρα καταναγκασμού της Υψηλής Πύλης για να αποδεχτεί τις αποφάσεις. Για το σκοπό αυτό στάλθηκε στα παράλια της Πελοποννήσου ναυτική δύναμη των τριών μεγάλων δυνάμεων (Αγγλίας, Γαλλίας, Ρωσίας) για εκφοβισμό. Η ελληνική κυβέρνηση αποδέχτηκε την πρόταση των μεγάλων δυνάμεων για κατάπαυση των εχθροπραξιών. Η άρνηση όμως του σουλτάνου να δεχτεί τους όρους της Ιουλιανής Σύμβασης και η απροθυμία του Ιμπραήμ να συμμορφωθεί οδήγησαν στη ναυμαχία του Ναβαρίνου στις 8 Οκτωβρίου 1827. Η ναυμαχία του Ναβαρίνου ήταν η αφετηρία διπλωματικών και πολιτικών εξελίξεων σχετικά με το ελληνικό ζήτημα.
- **Χρονολογία:** 8 Οκτωβρίου 1827
- **Πρωταγωνιστές :** ο αγγλικός, γαλλικός, ρωσικός στόλος

Εμφύλιοι πόλεμοι
η σκοτεινή πλευρά του αγώνα

- i. **Α' Εμφύλιος Πόλεμος (Φθινόπωρο 1823 - Ιούλιος 1824)** Οι δύο αντιμαχόμενες παρατάξεις ήσαν από τη μία πλευρά οι σημαντικότεροι στρατιωτικοί της Πελοποννήσου με επικεφαλής τον Κολοκοτρώνη («Αντικυβερνητικοί») και από την άλλη οι σημαντικότεροι πολιτικοί της Πελοποννήσου και οι νησιώτες («Κυβερνητικοί»).
- ii. **Β' Εμφύλιος Πόλεμος (Ιούλιος 1824 - Ιανουάριος 1825)** ο **Μαυροκορδάτος** και οι Υδραίοι караβοκύρηδες συμμαχήσαν με τον Ιωάννη Κωλέττη που επηρέαζε πολλούς οπλαρχηγούς της Στερεάς Ελλάδας και απέκλεισαν τους Πελοποννήσιους από την εξουσία.

ΣΥΝΕΠΕΙΑ :

Η επανάσταση κινδυνεύει να χαθεί

Πρωταγωνιστές του Ξεσηκωμού

Θεόδωρος Κολοκοτρώνης:

Ηγετική μορφή της Ελληνικής Επανάστασης, που έδρασε στην Πελοπόννησο και εξ αυτού του λόγου είναι γνωστός και ως «Γέρος του Μοριά».

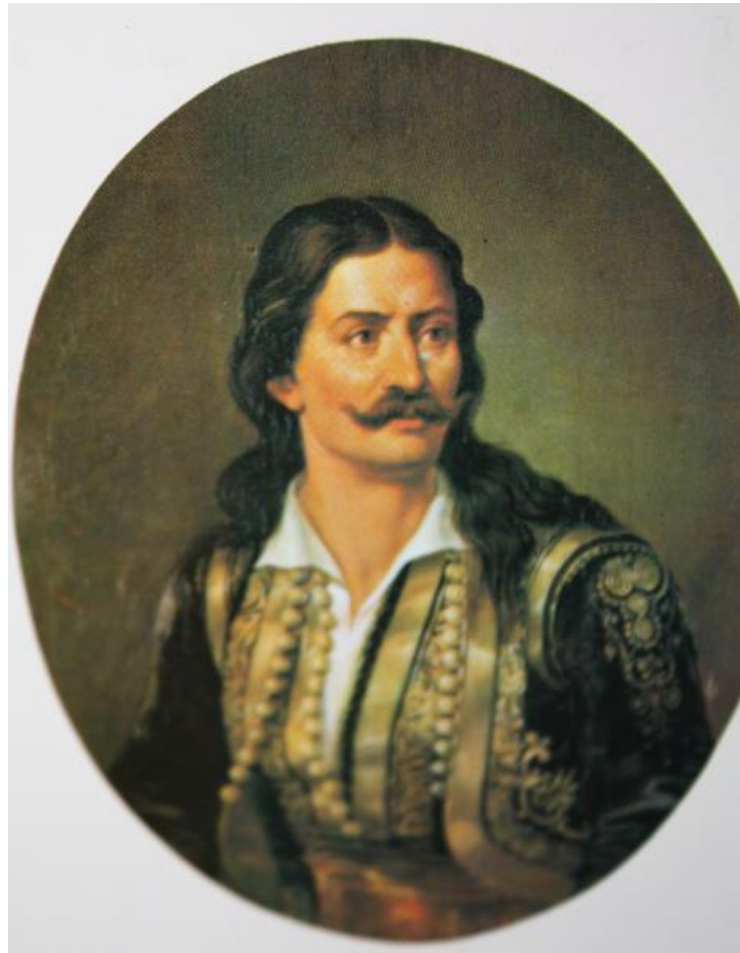
Γεώργιος Καραϊσκάκης:

Ηγετική μορφή της Ελληνικής Επανάστασης, που έδρασε κυρίως στη Ρούμελη (Στερεά Ελλάδα).

Αθανάσιος Διάκος:

Από τους πρωτεργάτες του εθνικού ξεσηκωμού στην Ανατολική Στερεά Ελλάδα και ήρωας της μάχης της Αλαμάνας.

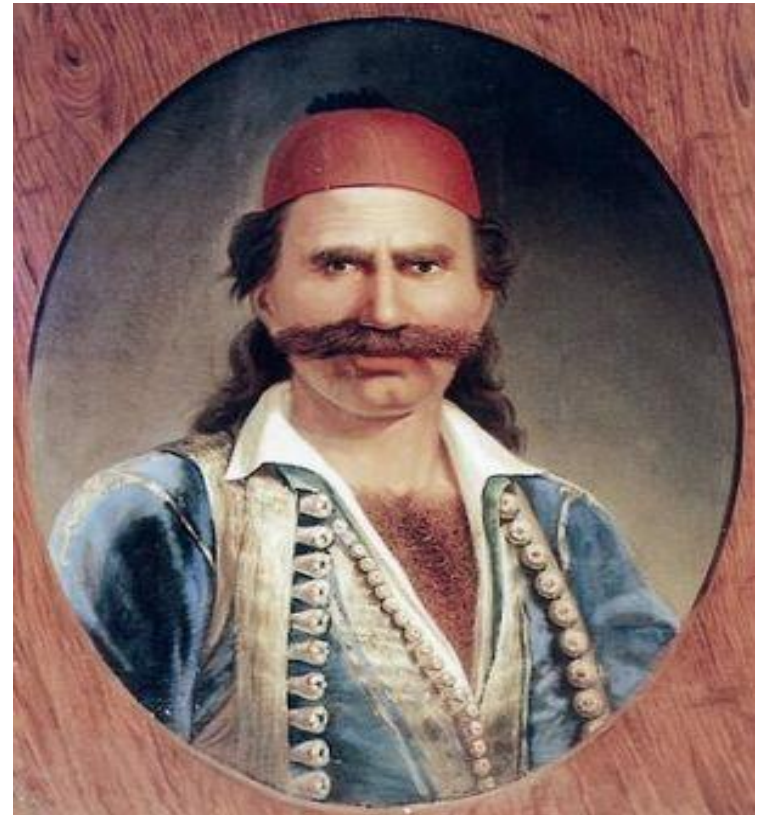
Μάρκος Μπότσαρης:

Ήρωας της Ελληνικής Επανάστασης από το Σούλι.
Έδρασε κυρίως στη Δυτική Στερεά Ελλάδα και
χαρακτηρίζεται από τους ιστορικούς ως μία από τις
πιο αγνές μορφές του Αγώνα.

Οδυσσέας Ανδρούτσος:

Από τους επιφανέστερους στρατιωτικούς ηγέτες της Επανάστασης του '21. Έπεσε θύμα των εμφύλιων διαμαχών κατά τη διάρκεια του Αγώνα και σκοτώθηκε από χέρι ελληνικό.

Μαντώ Μαυρογένους:

Εξέχουσα μορφή της Ελληνικής Επανάστασης, μία από τις ελάχιστες γυναίκες που διακρίθηκαν στον Αγώνα.

Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα:

Ηρωίδα του 21, που μαζί με την Μαντώ Μαυρογένους υπήρξαν οι δύο κορυφαίες γυναικείες μορφές της Ελληνικής Επανάστασης.

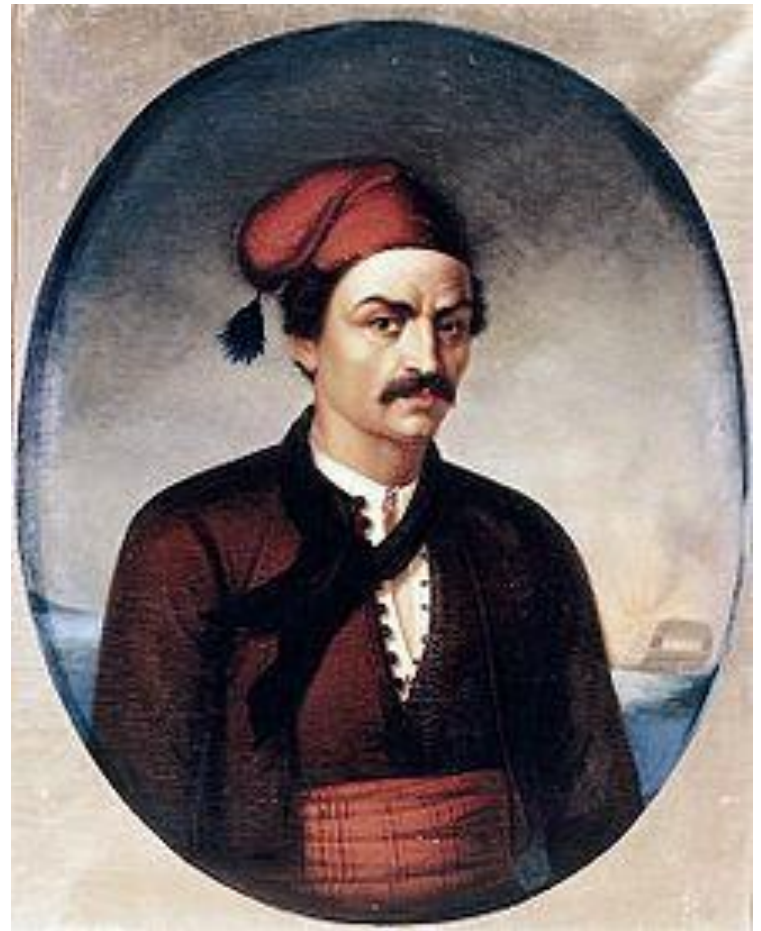
Ανδρέας Μιαούλης:

Ναύαρχος και πολιτικός, διοικητής ελληνικού στόλου κατά την Επανάσταση του 1821.

Κωνσταντίνος Κανάρης:

Ηγετική μορφή του '21, στρατιωτικός και πολιτικός.
Γεννήθηκε στα Ψαρά, στους κόλπους μιας
οικογένειας με μεγάλη ναυτική παράδοση.

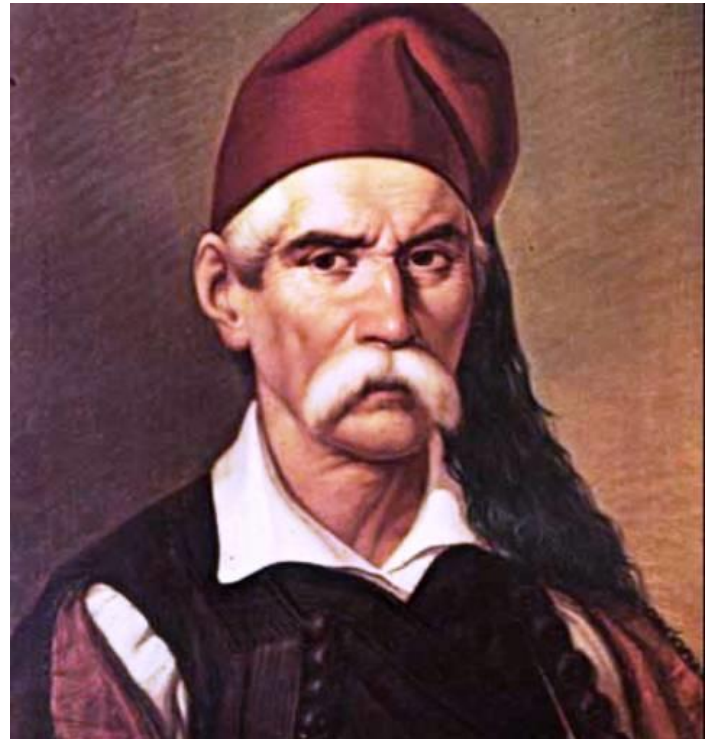
Παπαφλέσσας (Ο Γεώργιος Δικαίος Φλέσσας):

Κληρικός, από τους σημαντικότερους αγωνιστές της Επανάστασης του '21.

Νικήτας Σταματελόπουλος:

Γνωστότερος ως Νικηταράς ο Τουρκοφάγος, ήρωας της Ελληνικής Επανάστασης. Ήταν γιος του κλέφτη Σταματέλου Τουρκολέκα και της Σοφίας Καρούτσου, αδελφής της γυναίκας του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη.

Γιάννης Μακρυγιάννης:

Ο Γιάννης Μακρυγιάννης υπήρξε ένας από τους σημαίνοντες αγωνιστές της Ελληνικής Επανάστασης και συγγραφέας των περίφημων «Απομνημονευμάτων» του.

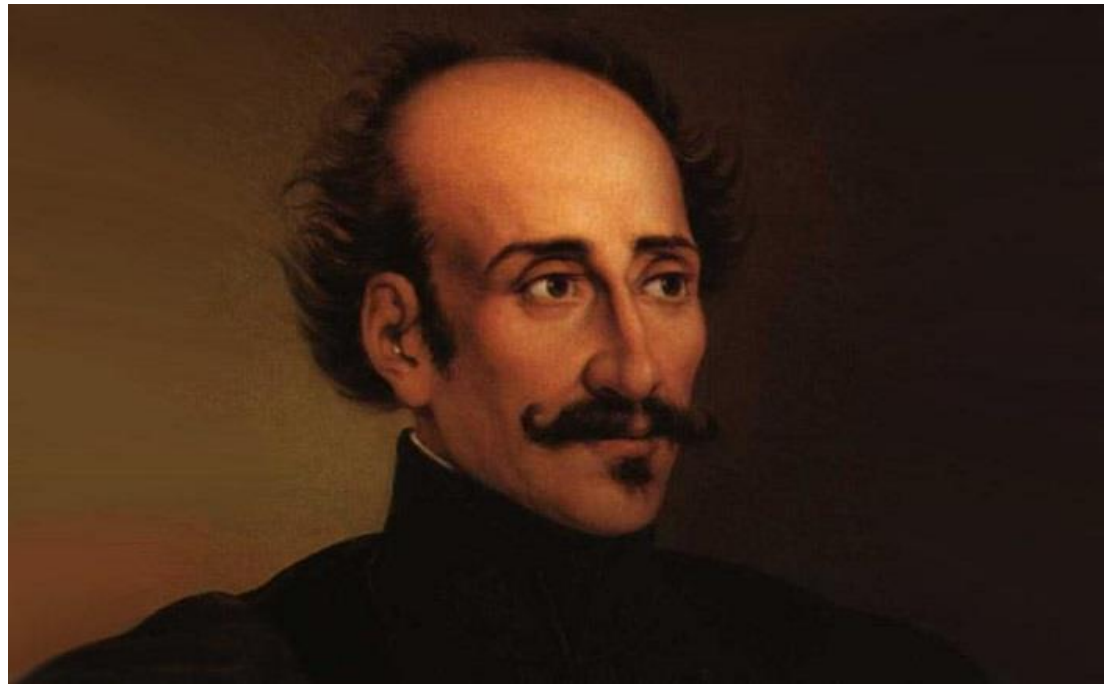
Δημήτριος Υψηλάντης:

Ο στρατιωτικός Δημήτριος Υψηλάντης υπήρξε σημαντική προσωπικότητα της Ελληνικής Επανάστασης, αν και για πολιτικούς λόγους δεν έπαιξε το ρόλο για τον οποίον προοριζόταν και για μεγάλη χρονικό διάστημα παρέμεινε ανενεργός.

Αλέξανδρος Υψηλάντης:

Στρατιωτικός, λόγιος και αρχηγός της Φιλικής Εταιρείας. Γεννήθηκε την 1η Δεκεμβρίου του 1792 στην Κωνσταντινούπολη.

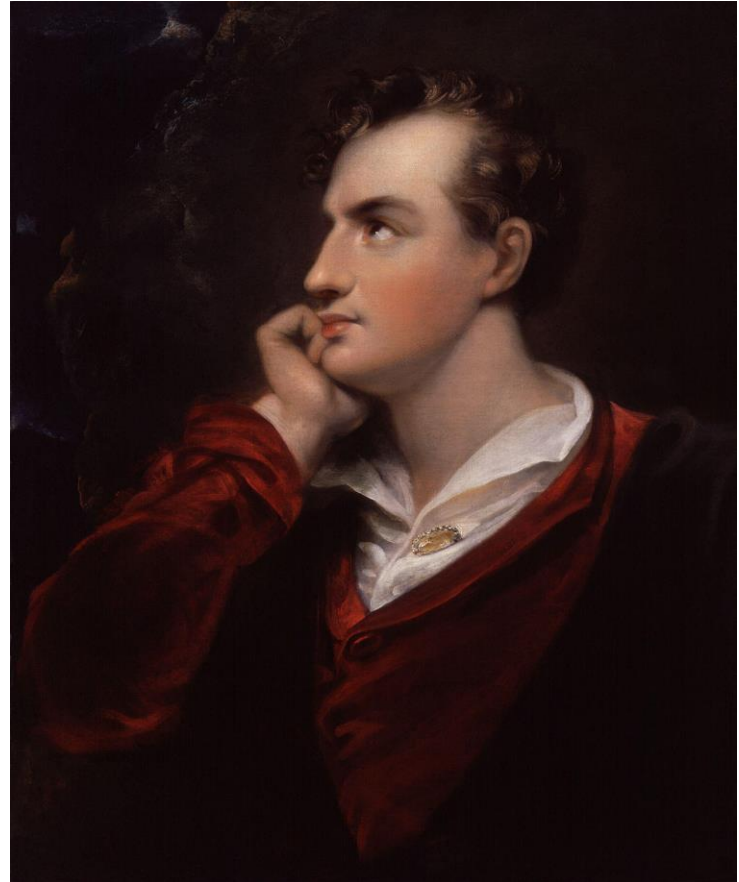
Παλαιών Πατρών Γερμανός:

Μητροπολίτης της Ορθόδοξης Χριστιανικής Εκκλησίας, μέλος της Φιλικής Εταιρείας και αγωνιστής του '21. Είναι το πρόσωπο που συμβολίζει κατά παράδοση την επίσημη έναρξη της Επανάστασης του 1821.

Λόρδος Βύρων:

Άγγλος ποιητής, ηγετική μορφή του ρομαντισμού κι ένας από τους πιο ένθερμους φιλέλληνες, που έδωσε τη ζωή του για την ελευθερία της Ελλάδας.

Πανουργιάς:

Κλεφταρματολός των Σαλώνων και αγωνιστής του 1821. Συμμετείχε στα πρώτα στάδια της Επανάστασης στην Ανατολική Στερεά και ως πολιτικός στις Εθνοσυνελεύσεις.

Γιάννης Γκούρας:

Οπλαρχηγός της Στερεάς Ελλάδας και από τις αμφιλεγόμενες προσωπικότητες της Ελληνικής Επανάστασης.

Συνέπειες πολέμου

Η Ελληνική Επανάσταση υπήρξε ιδιαίτερος σταθμός της ιστορίας του Νεώτερου Ελληνισμού, καθώς οδήγησε στην ίδρυση ανεξάρτητου ελληνικού κράτους. Ενέπνευσε τις επόμενες γενεές των Ελλήνων για διαδοχικές απελευθερωτικές εξορμήσεις και σε καιρούς δοκιμασίας τις εμπύχωσε για υπομονή και αντίσταση.

Βιβλιογραφία

- Περιοδικό history magazine (BBC)
- Ο Ξεσηκωμός του γένους 1821(national geographic)
- Ιστορίες της Ελληνικής Επανάστασης τόμος Α' (George Finlay)
- Site : wikipedia, sansimera,

Υπεύθυνη καθηγήτρια Κ. Χαλέπη